

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju . . . . . 15 złotych;
za granicą . . . . . 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 259. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 lipca 1930 r. o uznawaniu przez polskie władze marynarki handlowej certyfikatów, upoważniających do przewozu podróźnych przez ocean, wydanych przez władze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 12 maja 1930 r., zmieniające rozporządzenie w sprawie kapitalizacji rent inwalidów wojennych. (Dz. U. R. P. z dnia 16 lipca 1930 r. Nr. 50, poz. 422).

Ruch służbowy w Ministerstwie Skarbu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

259.

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 17 lipca 1930 r.

o uznawaniu przez polskie władze marynarki handlowej certyfikatów, upoważniających do przewozu podróźnych przez ocean, wydanych przez władze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Podaje się do wiadomości, że, zgodnie z porozumieniem, zawartem dnia 5 maja 1930 r. między Rządem Polskim a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, polskie władze marynarki handlowej uznają certyfikaty, upoważniające do przewozu podróźnych przez ocean, wydane przez władze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej dla statków, pływających pod banderą amerykańską. Wymienione certyfikaty będą uwzględniane narówni z certyfikatami, wydawanymi przez władze polskie.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH, MINISTRA SKARBU I MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 maja 1930 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kapitalizacji rent inwalidów wojennych.

Na podstawie art. 29 i 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195) zmienionej ustawami — z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 13 lipca 1927 r. w sprawie kapitalizacji rent inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 596) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Zagranicznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 429) wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 6 skreśla się wyrazy: „a w Warszawie do Komisarza Rządu”.

2. W § 7 p. e skreśla się wyrazy: „względnie w Warszawie Komisarza Rządu”.

3. § 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Powiatowa władza administracji ogólnej:

a) stwierdza, czy petent jest pełnoletni lub czy nie przekroczył 55 lat życia, czy daje gwarancję celowego użycia skapitalizowanej renty, oraz czy nie zachodzą warunki wpływające na zmniejszenie renty w myśl art. 33, 47 i 48 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.,

b) powoduje zbadanie długowieczności i stanu zdrowia petenta przez komisję lekarską dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych i stwierdza, czy posiada on prawo do renty czasowej lub na stałe, poczem

c) przesyła wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy) podanie wraz z orzeczeniem komisji lekarskiej dla spraw kapitalizacji rent, opinią i wnioskiem.

O ile powiatowa władza administracji ogólnej posiada referat spraw inwalidów wojennych — kieruje petenta do właściwej ze względu na jego miejsce zamieszkania powiatowej władzy administracji ogólnej, posiadającej taki referat, w celu stwierdzenia okoliczności wymienionych w niniejszym paragrafie pod b)”.
4. § 9 otrzymuje brzmienie: Komisje lekarskie dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych urzędują przy referatach spraw inwalidów wojennych powiatowej władzy administracji ogólnej, powołanych do życia zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 lipca 1929 r. („Monitor Polski” Nr. 174, poz. 435). W skład komisji lekarskiej dla spraw kapitalizacji rent wchodzi: a) lekarz — referent referatu spraw inwalidów wojennych, b) lekarz wyznaczony przez powiatową władzę administracji ogólnej, posiadający referat spraw inwalidów wojennych, c) delegat urzędu skarbowego.

Komisja ta określa przypuszczalną długowieczność inwalidy wojennego i stwierdza, czy skapitalizowaniu renty nie stoi na przeszkodzie stan zdrowia inwalidy”.

5. W § 12 skreśla się: „a w Warszawie Komisarz Rządu na m. st. Warszawę”, nadto dodaje się drugi ustęp w brzmieniu:

„Skapitalizowanie renty należy zaznaczyć w ewidencji inwalidów, prowadzonej przez referat spraw inwalidów wojennych właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Piłsudski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) A. Prystor.

(Dz. U. R. P. z dnia 16 lipca 1930 r. Nr. 50, poz. 422).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SKARBU.

Mianowana:

Teresa-Zofja Lenartowiczowa — Prowizorycznym rejestratorem w IX st. st. z dn. 17.II. 1930 r.

Przeniesieni:

Rejestrator w IX st. st. Jadwiga Frejlikowa — do Izby Skarbowej Grodzkiej w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dn. 8.II. 1930 r.

Rejestrator w X st. st. w Izbie Skarbowej w Brześciu n/B. Franciszka Deżakowska — do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dn. 21.II. 1930 r.

Asesor w VII st. st. Jan Roszkowny — do Izby Skarbowej we Lwowie z dn. 28.II. 1930 r.

Zwolniona:

Prowizoryczny urzędnik w X st. st. Walentyna Jastrzębska — na podst. art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dn. 28.II. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Rejestrator w IX st. st. Grażyna Ostrowska z dniem 28.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w VIII st. st. w Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń Kazimierz Szlagórski z dniem 28.II. 1930 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

W dniu 22 kwietnia 1930 r. wymienione zostały pomiędzy Rządem Polskim a Rządem Egipskim noty, stanowiące prowizoryczne porozumienie handlowe polsko-egipskie, brzmiące w przekładzie, jak następuje:

MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Spraw Politycznych i Handlowych

Dyrekcja

Nr. 1.25/2/13.

Kair, dnia 22 kwietnia 1930 r.

Panie *Chargé d'Affaires*,

Powołując się na rozmowy, prowadzone w sprawie zawarcia prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Egiptem, mam zaszczyt poinformować Pana, że Rząd Egipski zgadza się stosować traktowanie państwa najbardziej uprzywilejowanego do wszystkich produktów gleby i przemysłu, pochodzących z Polski, a importowanych do Egiptu i przeznaczonych bądź to do konsumpcji, bądź to do reeksportu czy do tranzytu. Prowizorycznie powyższe traktowanie będzie stosowane do produktów, przywożonych do Egiptu przez państwa, nie mające z Egiptem porozumień handlowych.

Ten system zostaje przyznany pod warunkiem najzupełniejszej wzajemności i z zastrzeżeniem, o ile chodzi o Egipt, systemu przyznanego produktom sudańskim, lub który byłby stosowany do wytworów pewnych państw sąsiadujących w myśl konwencji regionalnych i, o ile chodzi o Polskę, z zastrzeżeniem przywilejów, wynikających z ruchu pogranicznego z państwami sąsiadującymi, z unij celnych, z systemu celnego pomiędzy polską a niemiecką częścią Górnego Śląska i przywilejów, które mogą być przyznane Estonii, Finlandji, Łotwie i Litwie.